

POTOPIS

13. poglavje

1. Čez nekaj časa sem si znova zaželela iti tudi do pokrajine Avzitide, da bi obiskala spomenik svetega Joba in tam molila. Videvala sem namreč mnogo svetih menihov, ki so prihajali od tam v Jeruzalem, da bi obiskali svete kraje in tam molili. Ko so ti pripovedovali o podrobnostih tistih krajev, so mi še bolj vzbudili željo, da bi se potrudila priti do onih krajev – če se sploh lahko reče trud temu, ko vidiš, da se ti izpolnjuje želja.

2. Tako sem torej odpotovala iz Jeruzalema s svetimi možmi, ki so me blagovolili spremljati pri mojem potovanju; tudi oni so šli molit.

Gregorij iz Nise

Pismo 2

(Kensítorju o tistih, ki romajo v Jeruzalem)

8. Kaj pa si bo pridobil oni, ki pride v tiste kraje? Kakor da bi Gospod še sedaj telesno bival v tistih krajih, od nas pa bi bil odšel. Ali kakor da bi Sveti Duh bil pri Jeruzalemčanih v polnosti, k nam pa ne bi mogel priti.

10. Dalje, ko bi bila v jeruzalemskih krajih obilnejša milost, bi greh ne bil tako ukoreninjen med tam živečimi. Tako pa ni vrste grehote, ki bi se ne drznila šopiriti pri njih: nečistovanja, prešuštva, tatvine, malikovalstva, droge, zavisti, uboji. Zlasti zadnja hudobija je tako prisotna, da nikjer drugje ni takšnega nagnjenja do ubijanja kot v onih krajih, kjer ljudje zaradi ničevega dobička kakor zveri hlepe po krvi rojakov. Kjer se torej to godi, kakšen dokaz imaš za to, da je na onih krajih več milosti?

17. poglavje

Kajti, z vašo naklonjenostjo mi verjemite, da ni kristjana, ki bi obiskal svete kraje, to je v Jeruzalemu, pa ga tja ne bi vleklo zaradi molitve.

19. poglavje

5. In sveti škof tega mesta, zelo pobožen mož, menih in izpovedovalec, me je sprejel in mi prijazno rekel: »Ker vidim, hči, da si si zaradi vere zadala tako velik napor, da si čisto s konca sveta prišla v te kraje, ti bomo, če želiš, pokazali vse kraje, ki jih tukaj kristjani radi obiščejo.« Tedaj sem se zahvalila Bogu in potem škofa lepo prosila, naj blagovoli storiti, kar je rekel.

23. poglavje

3. Tam sem naletela na neko zelo dobro prijateljico, o katere življenju je pričal ves Vzhod, sveto diakoniso po imenu Martana, ki sem jo spoznala v Jeruzalemu, ko je prišla tja molit. Vodila je samotišča apotaktit ali devic. Bi se sploh dalo popisati, kakšno je bilo njeno ali moje veselje, ko me je zagledala?

8. Tako sem naslednji dan prečkala morje in prispela v Konstantinopel, zahvaljujoč se Kristusu, našemu Bogu, da mi je, nevredni in nezaslužni, blagovolil nakloniti tako milost: ne le voljo, da grem, ampak tudi moč, da prehodim vse, kar sem želela, pa tudi, da sem se naposled vrnila v Konstantinopel.

9. Po prihodu sem se v vsaki cerkvi in pri vsakem apostolu, pa tudi pri vsakem martiriju, ki jih je tam silno veliko, neprestano zahvaljevala Jezusu, našemu Bogu, ki mi je blagovolil tako izkazati svoje usmiljenje.

10. Ko to pošiljam vaši naklonjenosti, gospe, moja luč, nameravam iti od tod v imenu Kristusa, našega Boga, v Azijo, se pravi v Efez, obiskat martirij svetega in preblaženega apostola Janeza in tam molit.

44. poglavje

1. Že od dneva po binkošti se vsi postijo po običaju enako kot skozi vse leto, kolikor kdo zmore, razen ob sobotah in nedeljah, ko se v teh krajih nihče ne posti. Tudi potem se vsak dan vse obredje opravlja kakor skozi vse leto, bedijo vedno od prvega petelinjega petja v Anastasis.

2. Če je namreč nedelja, škof ob prvem petelinjem petju najprej po običaju prebere iz evangelija odlomek o Gospodovem vstajenju, ki se vedno bere na nedeljo, potem pa pojejo v Anastasis himne ali antifone, dokler se ne zdani. Če pa ni nedelja, se od prvega petelinjega petja, dokler se ne zdani, v Anastasis pojejo samo himne ali antifone.

3. Vsi apotaktiti gredo tja, izmed ljudstva gredo, kateri morejo, kleriki pa hodijo tja izmenično vsak dan ob prvem petelinjem petju. Škof gre tja vedno, ko se že dela dan, da se lahko konča opravilo jutranjic, in sicer z vsemi kleriki, razen na nedeljo, ko mora iti tja ob prvem petelinjem petju, da v Anastasis bere evangelij. Ob šesti uri se znova opravi običajni obred v Anastasis, enako ob deveti uri, podobno pa tudi pri večernicah po običaju, kot je skozi celo leto. Na sredo in petek gredo vedno ob deveti uri na Sion, v skladu z običajem.

Prevod seminarja UL FF prof. Matjaža Babiča
uredil Jan Dominik Bogataj OFM